

דף קא.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קסט סעיף א

א. מצות חליצה בג' דיינים ישראלים, ושלא יהיו קרובים זה לזה ולא ליבם וליבמה^א. ואפילו הם הדיוטות, רק שידעו להקרות את היבם והיבמה. ואם חלצה בפני עמי הארץ שאינם יודעים להקרות, כשרה.

עין משפט ג.

אה"ע סימן קסט סעיף כב

כב. חלצה בסנדל של עץ או של שעם שאינם מחופים עור, או ברגל שמאל, או שהיה מנעל גדול עד שאינו יכול לילך בו, או קטן שאינו מכסה רוב רגלו, או קרוע שאינו יכול לילך בו, או בסנדל שאין לו עקב, או באנפליא של בגד, חליצתו פסולה^ד.

עין משפט ד.

אה"ע סימן קסט סעיף לה

לה. חלצה מן הארכובה למטה, חליצתה כשירה. מן הארכובה ולמעלה, חליצתה פסולה. וי"א דאקשירה קאי, שאם היה הקשר למעלה מהארכובה, פסולה. אבל אם נקטעה רגלו, אפילו מן הארכובה ולמטה, אינו^ה חולץ. וי"א דבנקטעה רגלו מיירי, שאם נקטעה למטה מהארכובה ונשאר כל כך משוקו שיכול להכניס בו המנעל ולקשרו למטה מהארכובה, חולץ.

אה"ע סימן קסט סעיף יד

יד. לכתחילה צריך לתת ליבם מנעל החליצה במתנה. וי"א שיהלך בו

ג. ואפי' שנים נשואין ב' בנות אחין, לא יהיו זה עם זה. אבל שני בשלישי, כשר, ת"ה סימן רכ"ה.

ד. היה של עץ ומחופה עור, או שבגד פשתן תפור בפנים, או שחלץ במנעל של שמאל בימין, כשרה (טור).

ה. ועל כן לא יהיה המנעל ארוך עד למעלה מן הארכובה מרדכי ריש מצות חליצה.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

מעט, כדי שיהא נראה כשלו^ו.

אה"ע סימן קסט פעיף א
עיין לעיל עין משפט ב.

עין משפט ו.

דף קא:

אה"ע סימן קסט פעיף לח

עין משפט א.

לח. תעמוד נגד היבם, ותרוק בארץ כנגד פני היבם, רוק הנראה לדיינים כשיצא מפיה עד שיגיע לפני היבם. ואם לא ראו הדיינים כשיצא הרוק מפיה, כשרה.

אה"ע סימן קסט פעיף א
עיין לעיל דף קא. עין משפט ב.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קסט פעיף מב

עין משפט ג.

מב. אחר כך מקריין אותה מעומד: ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל. ומצוה לכל העומדים שם לומר: חלוץ הנעל, שלש פעמים. וי"א שגם היבמה תאמר כן.

אה"ע סימן קנה פעיף ד

עין משפט ד.

ד. המיאון בפני שנים^ז, ואפי' שלא בפני הבעל, ולא בפני ביי"ד. ובין מן האירוסין בין מן הנישואין, ושני העדים בעינן שיכירו אותה ואת

ו. ואם לא נתנו לו, כשר (טור).

ז. י"א דלכתחילה בעינן בפני ג', כ"כ הטור ובעל העטור בשו"ע. והשניים כותבים לה גט מיאון וחותמים, ואין צריך לשמה וזה כמעשה ביי"ד בידה.

בעלה ח.

עין משפט ז.

אה"ע סימן קס"ט פ"ד

ד. צריכים הדיינים לכתחלה לקבוע מקום לומר: נלך למקום פלוני ט לחלוץ.

עין משפט ז.

אה"ע סימן קס"ט פ"ד

ג. לכתחלה מצוה שיוסיפו שנים על הג', ואפי' השנים הם עמי הארץ י.

עין משפט ט.

ח"מ סימן טו פ"ה

ה. ח. בדיני ממונות יכול הדיין לדון ע"פ הדברים שדעתו נוטה להם שהם אמת, והדבר חזק בלבו שהוא כך, אע"פ שאין ראיה ברורה כ. אך היום משרבו בתי דינים שאינם הגונים ל הסכימו שלא יהפכו שבועה לשכנגדו אלא בראיה ברורה, ולא יפגמו שטר ויפסיקו חזקתו ע"פ עדות אשה או קרוב, אע"פ שדעתו של הדיין סומכת עליו, ואין מוצאין מן היתומים אלא בראיה ברורה, לא בדעת הדיין ולא באומדן האמת.

ה. ט. גם בזה"ז אם העיד אדם נאמן בדבר מכל הדברים, ונטתה דעתו של

ח. וביעבד מספיק שיכירו האשה לבד כ"כ הב"י, אך בעינן שיתברר בפניהם שהיא קטנה, מגמ' יבמות ל"ט.

ט. מיהו אם חלצה בלא קביעות מקום, כשר (טור בשם הרמב"ם). והגם שנהגו לקבוע מקום ביום שלפני החליצה, בשעת הדחק וצורך אפשר לקבוע בו ביום ועיין ביביע אומר ח"ג סי' כ"ו שכן העלה. וע"כ אם נאנס אחד הדיינים ולא הופיע בחליצה שבטלה ההזמנה שנעשית עמו, וצריכים לעשות הזמנה אחרת, בכה"ג יכולים לעשות הזמנה בו ביום וכנ"ל.

י. חלצו בג', חליצתה כשרה (טור). ואלו השנים שמוסיפים, לא יהיו קרובים ופסולים; ודוקא לכתחלה, אבל בדיעבד כשר (ב"י).

כ. הרמב"ם פכ"ד א'-ב'. מכתובות פ"ה א'. וכתב הסמ"ע והנתיבות מ"מ יש לדון ע"פ האמת שנתאמת לו, ולא ע"פ הטענות המכחישות האמת. סמ"ע ס"ק ט"ו.

ל. עיין פ"ת ס"ק ט' בשם תשובת שבות יעקב ח"ג סי' קמ"ב גם בזה"ז איך לדון.

הדיין שאמת הוא אומר, הדיין ממתין בדין ואינו דוחה עדותו, ונושא ונותן עם בעלי הדינים עד שיוודו לדברי העד, ודורש וחוקר עד שיתברר האמת, או יעשו פשרה, או שהדיין יסתלק מן הדין.

י. **הגה:** אם נראה לביה"ד שאחד גוזל חברו, ולא יכולים להוציא ממנו בדין, **מ** יכולים לגזור על שאר בני אדם שלא ישאו ויתנו עמו, ואם היא אשה שלא תנשא לאיש ולא יתעסקו בשידוכיה עד שתוציא מידה את מה שאינו שלה.

מ. מפסקי מהרא"י סי' ר"ס, ועיין בשו"ע סי' שנ"ח סעיף ה'.